

JOURFOKUS:

Fruimport

Hon lämnade allt för att gifta sig i Sverige. Hoppades på en bra framtid. Ett nytt liv. Isolerade i en bostad med en make som inte ville henne väl dog den drömmen. Utan nätverk, utan permanent uppehållstillstånd och ofta utan språk fann fler än femhundra kvinnor stöd på en kvinnojour i förfjol. En del lika rädda för maken som för att utvisas.

Nyligen kom rapporten "Fruimporten fortsätter". Den har pågått i trettio år, säger jourkvinnorna. Vi frågade migrationsministern hur han tänker få slut på den.

Temat finns alltid att
läsa på www.roks.se

”Ett lidande helt i onödan”

– Äktenskap över gränserna har alltid funnits, kommer alltid finnas. Ofta blir det bra. Vi ser de fall där det inte gått bra och då är skyddet för kvinnan så svagt, säger Carina Diaz på Kvinnojouren Iris i Luleå.

TEXT: KATARINA HÖRLIN BARNEKOW OCH ANNA THULIN

13 696 utländska kvinnor fick 2009 tillfälligt uppehållstillstånd genom anknytningsrelation till en svensk man. Efter två år som gift övergår det i ett permanent.

– Folk möts och vill bygga ett liv ihop. Det är bra! Men det finns män som åker till fattigare länder för att där finns en marknad för fruar, kvinnor som inte har samma krav på jämställdhet. Hon kan utnyttjas som hushållerska, för sex, som gratis arbetskraft, säger Carina Diaz.

Om äktenskapet inte håller i två år ska kvinnan utvisas. Det är huvudregeln. Fast om skälet till att förhållandet brister är makens våld kan hon få permanent uppehållstillstånd. Det säger Utlänningslagen Kapitel 5 §16. I fjol beviljades 27 kvinnor det.

– Knyt kontakt med advokater som både har kompetens inom mäns våld mot kvinnor och utlänningsrätt/asylrätt Det är jättecentralt för alla kvinnojourer som möter kvinnor med brusten anknytningsrelation, säger Liselotte Falk, jourkvinna på Frideborg i Mölndal.

– När Migrationsverket ska ta ett beslut som kan leda till att en person utvisas har personen rätt att företrädas av en advokat. Advokaten ska skriva en inlägga som Migrationsverket måste ta del av innan beslut fattas

Lagen medger tre undantag för utvisning vid brusten anknytningsrelation: 1. om kvinnan har stark anknytning till landet. 2. om äktenskapet främst upphört genom våldet. 3. andra skäl.

– Eftersom kvinnan aldrig fått möjlighet att etablera sig här blir bara punkt två och tre aktuella. Advokaten måste kunna avgöra om kvinnan ska söka för våldet i relationen, eller för ”andra starka skäl”.

Skälen kan vara att kvinnan riskerar livet genom att återvända till hemlandet.

– En grupp särskilt utsatta kvinnor är de som riskerar att utsättas för hedersrelaterat våld, säger Åsa Cronberg, juristfirman Alma, som varit juridiskt biträde åt kvinnor där anknytningsrelationen brustit inom två år.

– Vi har regelrätta krissamtal vid första kontakten. Många har varit med om svåra upplevelser av övergrepp och psykisk misshandel. De vågar ofta inte gå till polisen eftersom de har negativa erfarenheter av poliskåren i sina hemländer, att de våldtar och förnedrar kvinnor.

Åsa råder jourkvinnor att spara allt.

– Läkarintyg, socialtjänstens utlåtande, jourens egna anteckningar. Alla dokument som berättar om kvinnans situation är till nytta vid en prövning hos Migrationsverket. De här kvinnorna har skyddsskäl och rätt att ansöka om asyl.

I förfölj sökte 552 kvinnor stöd på grund av våld i sin anknytningsrelation hos någon av Roks kvinnojourer. Flest kom från Thailand, därefter Iran, Irak och Ryssland. Vissa hade gift sig med landsmän, som fått asyl i Sverige. Andra med svenska män. Några hade annonserat på dejtingsajt. Somliga mötts i hemlandet. Alla kom de till ett land de inte kände, ett språk de sällan kunde, och gifte sig med en man som förväntas lotsa in henne i samhället.

– Asylsökande har obligatorisk SFI och krav från kommunen att studera eller arbeta. Kontrollsystemet fångar upp dem. En kvinna som kommer via anknytning är utlämnad till maken. Han förväntas upplysa henne om allt. Om han vill utnyttja henne kommer han inte

Carina Diaz från Kvinnojouren Iris i Luleå.

Bernardita Nuñez är verksamhetsledare på Terrafem.

FOTO: JULIA LINDEMALM

”Om kvinnan utvisas kan ett svårt liv vänta i hemlandet. Familjen, som ofta anser att det är fint att hon gift sig med en svensk man, kan säga att hon bär ansvaret för att äktenskapet misslyckades. Ofta har kvinnan med sig barn in i äktenskapet och lika ofta får hon barn med maken, men barnperspektivet är helt bortblåst här” säger Carina Diaz.

att informera om hennes rättigheter. Jag mötte en kvinna som varit här i sex år och inte kunde ett ord svenska. Maken hade sagt att det kostar 50 000 kronor per termin att läsa SFI, säger Carina Diaz.

Carina var med och skrev Roks första rapport ”Täckmantel Äktenskap”. Riksdagsledamöter talade om den, fast få saker har förändrats. I nya rapporten ”Fruimporten fortsätter” har Roks gjort kraven tydligare: Slopa tvåårsregeln och informera kvinnan är två av dem.

– Alla svenska ambassader borde ha en broschyr på kvinnans modersmål där det står om hennes rättigheter i Sverige. Den ska hon ha med sig hit, veta var hon ska vända sig om inget blir som hon tänkt. Nu är det ett förbaskat lidande helt i onödan.

”Fruimporten fortsätter” visar att det var nästan lika vanligt att de stödsökandes män hade svensk, som nysvensk bakgrund.

– Ibland ser vi samme man hämta en fru, utnyttja henne och skilja sig innan två år. Hon utvisas. Han hämtar hem nästa. Vad är det för system som tillåter sådant?

I rapporten skriver Emma Wilén att ”Referenspersonens bakgrund – som kan innehålla såväl brutna anknytningsrelationer som domar för våld mot närstående – saknar betydelse för om uppehållstillstånd/visum ska beviljas.” Bättre granskning vid tillståndsbedömning är Roks tredje krav.

Ungefär var fjärde kvinna som vänder sig till kvinnojouren Terrafem befinner sig i en våldsrelation, saknar permanent uppehållstillstånd och riskerar att utvisas. År 2010 innebar det

runt 140 kvinnor. De flesta från Mellanöstern och ofta har de tvingats till äktenskap.

– I trettio år har kvinnojoursrörelsen uppmärksammat det här problemet. Om regeringen tycker att Migrationsverket gör fel borde politikerna ge nya riktlinjer, säger Bernardita Nuñez, som bland annat anser att tvåårsregeln bör avskaffas.

– Intentionerna var att våldsutsatta kvinnor skulle få stanna i Sverige, men i praktiken har det krävts en fällande dom. Kvinnorna är ofta isolerade, kan inte språket eller lagstiftningen. Hur ska de då göra en polisanmälan?

Personalen och kvinnorna på jouren känner stor maktlöshet, också tiden innan Migrationsverkets besked kommer.

– Ovissheten gör att många blir deprimerade. Blir en kvinna utvisad riskerar hon att misshandlas eller mördas. **K**

Liselotte Falk är jourkvinna på Frideborg i Mölndal.

Åsa Cronberg är jurist.

→ WWW.ROKS.SE

RÅD TILL JOURKVINNOR

- Lägg ut kontaktuppgifter till jouren på olika språk dit kvinnan kan gå: frisören, BVC och Apoteket.
- Informera via kvinnoföreningar, i dag finns flera afrikanska där kvinnor lagar mat ihop. Jouren Iris har projektanställt en thailändsk kvinna, som fungerar som tolk, stöd och håller i thailändsk matlagning.
- Tänk på att kvinnor har speciella asylskäl: risk att utsättas för hedersvåld eller könsstympning i hemlandet.
- Få eget stöd, dessa ärenden är ofta tunga och jourkvinnan bör få handledning att bearbeta.

Källor: Carina Diaz, Kvinnojouren Iris, jurist Åsa Cronberg, Wiveca Holst, feminist-aktivist.

FOTO: JULIA LINDEMÅLM

”Vi har svårt att komma tillrätta med detta problem”

”Om män sätter i system att ta in kvinnor halvårsvis kan Migrationsverket inte göra någonting”

IVARHOLM

Håkan Jonsson, expert på anknytningsärenden vid Migrationsverket.

Migrationsverket fick i fjol uppdraget av regeringen att kontrollera hur många kvinnor som ansökte om uppehållstillstånd på grund av brusten anknytningsrelation, där huvudskälet var våld. 37 kvinnor ansökte 2010: 27 ansökningar bifölls. 10 avslogs.

TEXT: ANNA THULIN

Håkan Jonsson är jurist på Migrationsverket. Han arbetar inom områdena ”Besök, bosättning och medborgarskap” och är expert på anknytningsärenden.

Hur bedömer ni om våldet är tillräckligt grovt?

– Det krävs inte att någon blivit dömd för misshandel. Kvinnan måste ha en trovärdig historia. Den kan stödjas av läkarintyg, polis-anmälan eller vittnen på kvinnojouren och socialtjänsten. I praktiken är det Migrationsdomstolen och Migrationsöverdomstolen som fastslår praxis. Om män sätter i system att ta in kvinnor halvårsvis, kan Migrationsverket inte göra någonting på grund av sekretessen, säger Håkan Jonsson.

Hur kan mannens rätt till sekretess väga tyngre än kvinnans säkerhet, i de fall där män satt i system att gifta sig med kvinnor för att sedan skilja sig och låta dem utvisas

innan prövningstiden på två år är över?

– Migrationsverket har svårt att komma till rätta med detta problem. Vi har inte laglig rätt att föra ett register över referenspersonerna och vet därför inte alltid om de förekommit i ett stort antal ärenden. När ett par är gifta har verket inte möjlighet att kontrollera referenspersonen i misstanke- och brottsregister. Inte heller möjlighet att avslå ansökan i fall där referenspersonen gjort sig skyldig till brott och vi misstänker att den sökande kvinnan kan komma att utsättas för våld eller kränkning. Detta är reglerat genom ett EU-direktiv och införlivat i svensk lag, varför det inte finns möjligheter för Migrationsverket att påverka.

Roks kvinnojourer mötte år 2009 fler än 500 stödsökande kvinnor från denna grupp. Hur kommer det sig att era siffror skiljer sig så?

– Vi har ganska många felkällor för att handläggarna rapporterade manuellt fram till juni. Dessutom kan kvinnorna fått permanent uppehållstillstånd av andra anledningar, som att hon har en fast anställning eller har fött ett barn i Sverige. Då syns inte kvinnan i vår statistik. Det är inte säkert att en kvinna som befinner sig i en utsatt situation vänder sig till oss på Migrationsverket. Det finns sannolikt ett stort mörkertal. Därför är det viktigt att vi tillsammans med kvinnojourerna når ut med information. **K**

Migrationsministern behåller tvåårsregeln

Kvinnotryck frågade migrationsminister Tobias Billström hur regeringen ställer sig till Roks förslag.

TEXT: JOHANNA WIMAN

Hur ska du se till att svenska myndigheter tar ansvar för att upplysa kvinnan om hennes rättigheter i Sverige?

– En del handlar om att nå personen på ett bra sätt, nu har regeringen anslagit pengar för att se till att man tillhandahåller information till de här människorna.

Hur då?

– Det handlar om att ge rätt samhällsinformation. Men det är inte bara en fråga för myndigheter utan även för andra aktörer. Roks är en utmärkt organisation som arbetar med sådan upplysning.

Vissa av kvinnorna har mött den svenske mannen i sitt hemland. Andra via kontaktsajter. Hur ska svenska myndigheter nå båda grupperna?

– Först och främst, i inget av fallen är det okej att kvinnan utsätts för kränkningar eller övergrepp. Men jag vill peka på de möjligheter som finns, dels polisens arbete, dels socialtjänstens insatser att både ge information och ge stöd i mer akuta situationer. För det finns faktiskt en gräns för hur mycket man kan informera människor.

Många av de här kvinnorna lever isolerade. För dem är det ett jättestort steg att överhuvudtaget ta kontakt med polisen eller socialtjänsten.

– Ja, det är ingen som tvekar på att det finns utmaningar här. Men att genom lagstiftning från statlig nivå nå ut med information är inte det enda, det finns andra vägar och där är frivilligorganisationerna en viktig del.

Är det möjligt att slopa tvåårsregeln?

– Nej, det är det inte.

Vadför inte?

– Det finns en stor risk att vi annars skulle få en mängd skenförhållanden och det skulle vara ett missbruk av rätten. Dessutom skulle det kunna innebära risker, till exempel att fler kvinnor på det viset utnyttjas genom trafficking. Och kvinnorna kan ändå hamna i en beroendeställning till sin nya partner.

Ska kvinnorna kunna få information om att deras nya partner lagförts för våldsbrott?

– Jag kan bara konstatera att nu har vi implementerat EU:s lagstiftning med familjeåterföreningsdirektivet i svensk lag och

Tobias Billström, migrationsminister.

det är inte förenligt med det direktivet att göra kontroller i ett register. Men om våldsbrottet genererar ett avslag kommer kvinnan att få reda på att mannen har en brottslig bakgrund, genom motivet i beslutet. Hon kan också själv begära att få ta del av sådan information.

Många jourkvinnor anser att svenska myndigheter har för låg kunskap om hur kvinnorna blir stigmatiserade om de tvingas återvända till sina hemländer. Hur vill du ta in just den aspekten i lagstiftningen?

– Det finns redan möjlighet att ge uppehållstillstånd om andra starka skäl föreligger, vilket framgår bland annat av lagens förarbeten, och det är just olika former av humanitära skäl, som till exempel de skälen du nämner. Men då ska man göra en sammanvägning av den enskildes situation. Hur man sedan utvecklar praxis är en sak för myndigheten, inte för mig. **K**

Roks krav i "Fruimporten fortsätter"

Roks utredare Emma Wilén förklarar kortfattat Roks krav.

1. Bättre granskning vid tillståndsbedömning vid anknytnings- och visumärenden

– Migrationsverket får inte längre göra en seriositetsprövning när sökande och referenspersonen är gifta eller sambos. I dag finns män som tar hit kvinna efter kvinna som han utsätter för övergrepp. Så länge han är gift med sökande kommer hon att beviljas uppehållstillstånd. Vid visumärenden granskas inte referenspersonen över huvud taget. I dag väger referenspersonens integritet tyngre än sökandes säkerhet.

2. Tydlig information till kvinnan.

– En informationsbroschyr om vilka rättigheter kvinnan har i Sverige och vart hon kan vända sig om något går fel skulle på ett enkelt sätt förhindra att mannen kan kontrollera kvinnan genom hot och lögn.

3. Avskaffa tvåårsregeln.

– I rädsla att utvisas stannar många kvinnor kvar i relationen trots övergreppen, för hon hoppas få permanent uppehållstillstånd. Roks anser att bestämmelsen ska lyftas bort.

4. Rimliga krav på fortsatt uppehållstillstånd vid våld.

– Om relationen avslutats på grund av våld kan kvinnan få fortsatt uppehållstillstånd. I praktiken är det dock svårt att beviljas uppehållstillstånd på denna grund då lagstiftningen formulerar stränga krav kring våldet och kvinnans agerande kring det.

Rapporten har fått stort genomslag. Tv, radio och tidningar på internationell, nationell och lokal nivå har tagit upp den. I intervjuer har Roks och kvinnojourerna betonat att även om de flesta förhållanden över gränserna fungerar så är kvinnan utlämnad, när de inte gör det. Men samhället behöver inte stå handfallet. Med relativt enkla medel kan dessa kvinnor få stöd. Hela rapporten "Fruimporten fortsätter" kan gratis laddas ner på Roks hemsida.

Suzan Inci, styrelseledamot FemCenter och beteendevetare.

”Det är som om vi inte bodde i samma stad”

”Gra! A keni nevojë për ndihmë?” Så står det på vykortet FemCenter tagit fram och betyder ”Kvinna! Behöver du hjälp?” på albanska. Ett sätt för jouden att nå kvinnor utsatta för fruiimport.

TEXT OCH FOTO: KATARINA HÖRLIN BARNEKOW

Toktam Jahangiry, ordförande FemCenter och snart utbildad sexolog.

Vita galler täcker de höga fönstren på FemCenters kontor på Möllevången i Malmö. Runt bordet sitter fem aktiva jourkvinnor och en praktikant. Ifjol sökte 20 kvinnor utsatta för fruiimport stöd här.

– Alla vi har mött kvinnor utsatta för detta, säger Toktam Jahangiry, socionom och ordförande i FemCenter.

En del hade inte hunnit vara gifta de två år som krävs för att få eget uppehållstillstånd. Andra hade bott här flera år.

– Ofta är hon rädd när hon kommer hit. Mannen har sagt att kvinnojourer består av ”lösa kvinnor”. Första tiden handlar om att lugna henne, skapa tillit och trygghet, säger Toktam Jahangiry.

– Det kan ta månader, fyller Suzan Inci, beteendevetare, i.

En del stödsökande får en karta över stan.

– En del vet knappt hur Malmö ser ut. Kan inte åka buss, vet inte hur man läser en tidtabell. Mannen har hållit henne isolerad.

Toktam gör en gest ut mot Möllevångsgatan bakom fönstergallren.

– Det är som om vi inte bodde i samma stad. De sitter isolerade i lägenheter, får inga av alla de möjligheter Sverige kan ge. Ingen utbildning. Inget körkort. Kan inte språket.

Alla kvinnor utsatta för våld i nära relationer isoleras, betonar jourkvinnorna, men den här gruppen är helt beroende av mannens vilja att introducera henne i samhället.

– Vi måste jobba med information. Samhället måste tänka på att hon inte har någon aning om sina rättigheter, säger Bahareh Andersson, kvinnofridsamordnare och jourkvinna.

FEMCENTER OCH FRUIIMPORT

- 20 kvinnor ”utsatta för fruiimport” var under 2010 i kontakt med FemCenter, varav tio fick skyddat boende i sammanlagt 297 nätter. En del sökte kontakt med jouden direkt, andra via polis och socialtjänsten.

- Totalt hölls 63 samtal/möten kring: Tvåårsregeln. Rättigheter. Juridiskt ombud. Kontakt med Migrationsverket.

- FemCenter har skyddat boende till fyra kvinnor på Kvinnocenter och

tre tjejer på Tjejcenter, ger stöd på 24 olika språk och tog i fjol emot 67 kvinnor i stödsamtal.

- 95 procent av de stödsökande har utländsk bakgrund

Atidal Abo Al Hassan, FemCenters kassör och socionom, Bahareh Andersson, styrelseledamot och kvinnofridssamordnare och Karin Czubala, jurist och FemCenters verksamhetsutvecklare. FemCenter kräver obligatorisk SFI för alla kvinnor som kommer via "fruimport" och vykorten till vänster är ett sätt att nå utsatta kvinnor på deras eget språk. Flera på FemCenter har arbetat inom socialtjänsten och jouten har lånat dess strukturerade arbetssätt med arkiv. Här syns Toktam Jahangiry.

Det viktiga är att nå kvinnan. Toktam som arbetat på kvinnojour i Berlin berättar att där bad de en stor affärskedja att skriva ut numret till jouten nederst på kvittot.

– Mannen tycker inte det är konstigt att kvinnan samlar kvittot, tvärtom, det visar att hon är ekonomiskt lagd. Hon nås av budskapet.

FemCenter har tagit fram vykort på olika språk att lägga ut dit kvinnor går. Jouten anser att de fyra kraven i "Fruimporten fortsätter" är helt nödvändiga. De har själv frågat Migrationsverket om hur hanteringen av beviljande av tillfälligt uppehållstillstånd vid anknytning går till.

– Två kvinnor har fått flytta från Sverige på grund av en och samme mans beteende. Det finns domar på hans övergrepp. Han är straffad. Trots det har han kunnat ta hit och gifta sig med fyra olika kvinnor, säger Bahareh Andersson.

– När "Sven Svensson" dyker upp för att ansöka om sin fjärde fru, varför kan det inte finnas arkiv på honom hos Migrationsverket? Det borde göras med automatik, inte bara kontrollera kvinnan utan även mannens historia, säger Toktam.

– Migrationsverket för inga register över antal kvinnor som män tar in. Kvinnorna får ingen information om mannens förflutna, säger Karin Czubala, jurist och verksamhetsutvecklare i FemCenter.

– Det måste ändras. I dag kan mannen säga: "Du är inte så bra – jag vill inte ha dig" och kasta ut henne. Sen ringer han Migrationsver-

ket så att de ska utvisa henne. Vi har ett fall nu med en kvinna från Iran, som råkat ut för detta. Hon väntar på att få asyl i Sverige, har ingen framtid i Iran. Fyra år har gått och vi gör just nu en film om hennes liv, säger Toktam.

– Sen är det inte bara svenska män som "importerar", utan även unga killar som lever ett "svenskt" liv med flickvänner tills de ska gifta sig, då åker de till hemlandet och hämtar en ung oskuld. Väl här blir det extrajobb han inte räknat med, när han ska ta han om henne, säger Suzan Inci.

Även om äktenskapet brister på grund av våld är det, enligt Femcenters erfarenhet, svårt att få uppehållstillstånd genom att hävda just den punkten i Utlänningslagen kap 5 § 16.

– Ofta är det större möjlighet att gå på den tredje punkten, som säger att vid en utvisning kommer hon utsättas för stigmatisering, stötas ut, i sitt hemland, säger Karin Czubala.

– Till vissa länder går det inte att återvända med en skilsmässa i bagaget. Kvinnan blir utstött. Männan ringer ofta familjen och berättar att kvinnan blivit galen: hon är ute och handlar ensam. I hemlandet är det helt otänkbart för en kvinna att handla ensam, så de börjar tro på honom och skäller på henne.

– Det är så viktigt att alla, jouten, myndigheter och advokater, som ska företräda dessa kvinnor verkligen förstärker deras bakgrund. Att vi uppdaterar vår kunskap om vilka lagändringar som sker i hemlandet. I många länder kan inte en kvinna leva själv, utvisas hon skickar vi tillbaka henne med helt tomma händer, säger Toktam.

Fler myndighetspersoner borde åka ut i världen och ta reda på hur det ser ut i kvinnans hemland.

– Kvinnans familj kan motsätta sig att hon flyttar hem. De har inte ekonomiska förutsättningar att försörja henne och barnet. Hon tvingas stanna här med mannen i ett isolerat liv säger Atidal Abo Al Hassan, socionom.

Staten måste ta ett större ansvar, understryker Bahareh Andersson och säger:

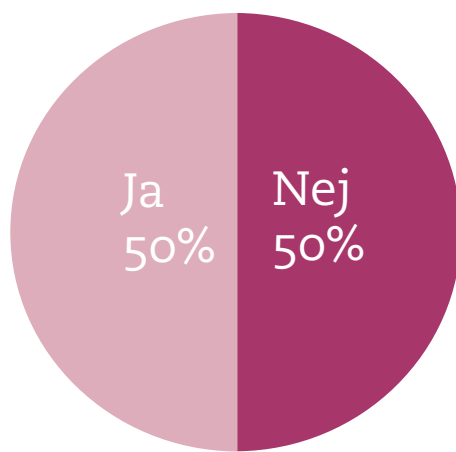
– Tänk på hur mycket samhället förlorar på att det finns kvinnor som inget hellre vill än studera och arbeta, men istället förtrycks varje dag. Tänk på kvinnan, om hon håller ut får hon kanske stanna i Sverige. Men till vilket liv? Ett liv i hans förtryck. Hon måste stärkas, få kunskap om sina svenska rättigheter och vi måste bemöta henne som ett eget subjekt. Det är hennes liv. Det förebyggande arbetet borde ske på statlig nationell nivå – vi är en ideell frivillig organisation och gör så gott vi kan. Men vi möter dessa kvinnor först när det gått för långt. När år av deras liv är förlorade. **K**

→ WWW.ROKS.SE

Behöver er jour mer stöd/resurser för att kunna stötta kvinnor som utsatts för fruimport?

Antal jourer som behöver mer resurser: 17
Antal kvinnojourer som svarat: 34 av 79 (43 procent)

Frågan sändes endast ut till Roks kvinnojourer, eftersom få tjejjourer har eget boende.

Jourer behöver fler tolkar

Hälften av de kvinnojourer som deltagit i Kvinnotrycks undersökning uppger att de behöver mer resurser för att ge stöd till kvinnor utsatta för fruimport.

ENKÄTANSVARIG:
ANNA-MARIA CARNHEDE

Flera jourer upplever att språk- och tolkproblem är det största hindret för stödarbetet.

”Att lära sig svenska har inte uppmuntrats i förhållandet med den svenske ”importören”, skriver en jour.

”Att anlita en tolk via tolkförmedling kostar minst 350 kronor i timmen. Med tanke på de antal kvinnor per år som behöver stödsamtal på eget språk skulle det kosta jourcen minst 50 000 kr mer. Vår jour har idag en projektanställd på 75 procent, hon har fullt upp med att på olika sätt stödja dessa kvinnor”, skriver en annan.

Bristande ekonomiska resurser är ett genomgående problem:

”Om kvinnan har varit i Sverige en kort period är det jättesvårt att få igenom hennes ansökan om ekonomiskt bistånd och annat bistånd från socialtjänsten. Hon hamnar i kläm mellan Migrationsverket långdragna hantering av hennes ärende och socialtjänstens kortsiktiga arbete med våldsutsatta kvinnor.” berättar en jour om.

”Socialförvaltningarna kan vara snabba med att upphöra med betalningen av boendet på kvinnojour, när en kvinna ska söka asyl, eftersom de då tillhör Migrationsverket. Ersättningen från Migrationsverket är runt 70 kr/dag. Sist vi hade en kvinna i den sitsen räckte inte ersättningen till busskort. Hon fick visserligen bo gratis hos oss, men det var inte heller bra för kvinnans självkänsla. En mycket knepig sits för både kvinnor och jourer.”

Många jourer vill ha mer information om asylregler. Ett exempel:

”Jourkvinnorna önskar information om dessa kvinnor kan ansöka om stöd/hjälp från någon myndighet – i så fall vad för stöd och från vilken myndighet? Kan de exempelvis få stöd via socialtjänsten eller tillgång till gratis juristhjälp eller hjälp med att betala advokatkostnader?”

Hälften av de svarande kvinnojourerna uppgav att de inte behöver mer resurser. De flesta av dem hade dock begränsade erfarenheter av att ta emot kvinnor som utsatts för fruimport. **K**